

Loven overhovedet kan anvendes i Kjøbenhavn, med Hensyn til Tidsfrister og Andet; det bliver ganske nødvendigt, ligesom det er nødvendigt at vide, hvorledes man skal høre sig ad med at faae Vigningskommissioner, hvorledes disse hensigtsmæssigt bør indrettes og ordnes, da man erkjender, at det er en Nødvendighed, at Vigningskommissionerne i Kjøbenhavn blive omordnede. For Kjøbstædernes Vedkommende er det ganske rigtigt, at naar man giver dem en saa overordentlig Attitude som den, det ærede Flertal vil give dem gjennem sit Forslag om en ny § 13, saa er det visselig mindre nødvendigt at faae sig Dplysninger om, hvorledes det forholder sig, men det er netop det, som jeg, efter hvad jeg tidligere har udtalt, ikke paa nogen Maade kan gaa ind paa. Og vi faarne fremdeles Dplysninger med Hensyn til Sognekommunernes Forhold. Ogsaa disse Dplysninger maa jeg fremdeles anse for fuldkommen nødvendige; man maa have en langt større Oversigt over alt dette, end der nu habes, inden man tør skride til saa overordentlig indgribende, saa betydningsfulde Forslag som dem, de Herrer have stillet under Ændringsforslagene Nr. 39 og 40. Naar isvrigt den ærede Ordfører vilde begrunde forskjellige af mine Udtalelser derpaa, at jeg skulde finde Ministerens Stilling uholdbar, da vilde jeg nok helst maatte have mig selv forbeholdt at begrunde min Optraeden, saavidt jeg er istand dertil. Men isvrigt maa jeg sige, at det ærede Medlem er ganske paa Vildspor. Jeg har ikke fundet Ministerens Stilling med Hensyn til denne Sag uholdbar. Jeg har ikke fundet, at den er anderledes, end hvad Enhver kunde sige sig selv, den maatte være ifølge den Maade, hvorpaa det høie Things Flertal har stillet sig overfor Regjeringen. Enhver, der ikke er blind eller dog saa nærsynet, at han næsten maa kaldes blind, maatte sige sig selv, at anderledes kunde det ikke gaa. Jeg vil forresten sige, at selv om Ministeren havde stillet sig noget anderledes, vilde man aldrig med den Optraeden, Flertallet har anvendt, kunne have ventet Loven ført igjennem det andet Thing, men ialtfald finder jeg, at Ministerens Stilling meget godt kan holdes, og det har ikke i mindste Maade været dette Hensyn, som har ledet min Fremgangsmaade. Jeg finder Ministerens Stilling i og for sig forklarlig og naturlig; han har Interesse for Sagen og udtalte nu, at han søler alvorligt det Ansvar, der paahviler Regjeringen i Henseende til at gjøre Noget for denne Sag, ligesom at han vil have

sin Opmærksomhed henvendt paa den og rette sine Bestræbelser paa Sagens Fremme. Man har da egentlig ikke heller kunnet vente, at han under den foreliggende Situation skulde yde nogen aktiv Bistand med Hensyn til det foreliggende Forslag. Det har ialtsald været min Betragtning. — Jeg vil kun sige endnu et Par Ord til det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) med Hensyn til det, vi vel forresten aldrig blive enige om, nemlig Bestatningen af Formue. Det ærede Medlem fandt, at den Opfattelse, jeg havde gjort mig til Talsmand for, hvilede paa en ikke grundig Gjennemtrængning af Sagen. Jeg maa nu tillade mig at sige, at det netop er gaaet mig saaledes, at det forekommer mig, at det ærede Medlems og hans Meningsfællers Opfattelse af dette Punkt hviler paa et ikke grundigt Syn paa Sagen; det er en *petitio principii*, den hviler paa, de Herrer have forekastet sig i den Tanke, at det er Formuen, der skal beskattes, uden at spørge sig selv hvorfor. Hvorfor kan Formuen beskattes? Fordi den giver Indtægt. Og hvorfor det? Fordi derved rammes Skatteevnen; hvorimod der med Hensyn til den Formue, der er traadt ud af Omfætningen, traadt ud som Brugsgegenstand, ikke før den bliver realiseret, før den ophører at være det, den er, kan være Tale om, at der skal gives Skat af den. Det er netop Grundfeilen, og naar det ærede Medlem fremhævede overfor mig, at jeg dog vistnok ikke erkjendte det Princip, at den Leilighed, Eieren selv bebor, ikke skal beskattes, saa tør jeg sige, at jeg maafte selv har henledet de Herrer's Opmærksomhed i Udvalget paa dette Punkt. Jeg indrømmer, at jeg vil gjøre en Undtagelse med Hensyn til faste Eiendomme, med Hensyn til Husly, denne fuldstændig første Nødvendighed at have Hus over Hovedet. Enten man skaffer sig den ved at leie en Bolig eller erhverver sig en Eiendom, hvori man bor, bør vistnok ikke gjøre nogen Forskjel, og det har ogsaa altid været erkjendt. Det har været erkjendt, at det særlig maatte betragtes som en Indtægt at bebo en Leilighed i sit eget Hus; den Undtagelse har man altid gjort. Det ærede Medlem har jo selv fremsat den Lov af 19de Februar 1861, som var en Indkomstskatlov og ikke tog Skat af Andet end af Indkomsten, men dog var der allerede deri den Bestemmelse, der senere er gaaet gjennem alle Indkomstskatlove og ogsaa findes i de Herrer's eget Udkast i § 11 b, nemlig at den Leilighed, som en Eier selv benytter, skal betragtes som Indkomst. Man kan naturlig-